

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6766/2561

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ว.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 84, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 16, ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 4, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 6, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 62, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 89, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 106, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 106 ทวิ, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 116, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 3, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 5, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 11, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 13, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 18, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 41, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 58, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 62, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 81, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ ป.วิ.อ. มาตรา 84 วรรคท้าย ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 จะห้ามมิให้รับฟังคำรับสารภาพชั้นจับกุมเป็นพยานหลักฐาน แต่กฎหมายห้ามมิให้รับฟังถ้อยคำรับสารภาพของผู้ถูกจับเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับเท่านั้น แต่ไม่ได้ห้ามรับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ร่วมกระทำความผิดอื่น จึงรับฟังบันทึกการจับกุม บันทึกถ้อยคำ และภาพถ่ายการชี้ตัว ประกอบคำเบิกความของพยานโจทก์ผู้จับกุมเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 มาตรา 13 ทวิ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดและมีบทกำหนดโทษตามมาตรา 89 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท ต่อมาในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มี พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 ออกใช้บังคับ และให้ยกเลิก พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 แต่ พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดตามฟ้องเป็นความผิดอยู่ โดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 มีกำหนดโทษตามมาตรา 118 ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท โทษจำคุกตาม พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่า พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 จึงต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3 โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 มาตรา 4, 6, 13 ทวิ, 62, 89, 106, 106 ทวิ, 116 พระราชบัญญัติ

คนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 3, 4, 5, 11, 12, 13, 18, 41, 58, 62, 81 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91 วิชาชีพเคลื่อนที่ที่หื้อโนเกียพร้อมชิมการ์ด และโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่หื้อแฮมป์โมบายพร้อมชิมการ์ด ของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพข้อหาเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตและเป็นคนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่ให้การปฏิเสธข้อหาขายคิตามินโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 11 (ที่ถูกลงโทษ 12 (1) ด้วย), 18 วรรคสอง, 62 วรรคหนึ่ง, 81 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 4 เดือน และปรับ 4,000 บาท ฐานอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 4 เดือน และปรับ 4,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน และปรับ 2,000 บาท ฐานอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน และปรับ 2,000 บาท รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 4,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ยกฟ้องข้อหาขายคิตามินโดยไม่ได้รับใบอนุญาต วิชาชีพเคลื่อนที่ของกลาง และยกคำขอ ให้รับโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่หื้อโนเกียพร้อมชิมการ์ด และโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่หื้อแฮมป์โมบายพร้อมชิมการ์ดของกลาง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 มาตรา 13 ทวิ วรรคหนึ่ง, 89 ฐานขายคิตามินโดยไม่ได้รับใบอนุญาตอีกกระทงหนึ่ง จำคุก 16 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา เป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี สำหรับความผิดฐานเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตให้บังคับตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้คืนโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่หื้อโนเกียพร้อมชิมการ์ด และโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่หื้อแฮมป์โมบายพร้อมชิมการ์ดของกลางแก่เจ้าของ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยเป็นเพื่อนนายซีในวันเกิดเหตุเวลาประมาณ 10 นาฬิกา นายซีเข้าพักที่โรงแรมห้องเลขที่ 1212 ชั้นที่ 12 ต่อมาเวลา 10.30 นาฬิกา จำเลยเข้าไปในห้องนายซี จนกระทั่งเวลาประมาณ 12 นาฬิกา จึงออกมาและถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมที่บริเวณทางเข้าโรงแรมชั้นที่ 1 ส่วนนายซีเดินถือถุงกระดาษสีแดงออกจากห้องในเวลา 12.17 นาฬิกา แล้วขึ้นลิฟท์ไปชั้นที่ 16 เมื่อกลับมานายซีไม่ได้ถือถุงกระดาษดังกล่าวมาด้วย ในเวลาต่อเนื่อกันเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมนายอานนท์กับพวกได้พร้อมคิตามินของกลางในถุงกระดาษที่นายซีถือออกจากห้อง ต่อจากนั้นเจ้าพนักงานตำรวจเข้าไปจับกุมนายซีในห้องพร้อมยัด 3, 4 - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน ชนิดเม็ด สีม่วง 400 เม็ด และ คิตามิน 1 ถุง น้ำหนักสุทธิ 99.800 กรัม โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่หื้อโนเกียพร้อมชิมการ์ด 1 เครื่อง โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่หื้อแฮมป์โมบายพร้อมชิมการ์ด 1 เครื่อง และทรัพย์สินอื่นอีกหลายรายการเป็นของกลาง ชันจับกุมแจ้งข้อหาจำเลยและนายซีว่า ร่วมกันมี 3, 4 - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและร่วมกันมีคิตามินไว้ในครอบครองเพื่อขาย จำเลยให้การปฏิเสธ ส่วนนายซีให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุม ชันสอบสวน พันตำรวจโท อนุพงษ์ พนักงานสอบสวน แจ้งข้อหาจำเลยว่าเป็นบุคคลต่างด้าวเข้ามาใน

ราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต อยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และขายวัตถุออกฤทธิ์ (คีตามีน) โดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยให้การปฏิเสธ ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาและสอบ คำให้การนายวุฒิชัย พนักงานโรงแรมไวด์ตามบันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ผู้กล่าวโทษหรือ พยานเอกสาร ผลการตรวจคีตามีนของกลางปรากฏตามหนังสือเรื่องการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานขายคีตามีนโดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ โจทก์มีพยานตำรวจโท กานดิศ พันตำรวจโท ดวงโชติ และพันตำรวจตรี นันทพล ผู้จับกุมจำเลย เป็นพยานเบิกความได้ความทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2556 พันตำรวจโท กานดิศได้รับการประสานข้อมูลจากนายอดิเรก เจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่า เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556 เจ้าพนักงานตำรวจกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดร่วมกันจับกุมผู้ต้องหาได้ 4 คน พร้อมคีตามีนเป็นของกลาง ผู้ต้องหา ให้การว่ารับคีตามีนดังกล่าวมาจากโรงแรม ชั้นที่ 16 เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2556 พันตำรวจโท กาน ดิศกับพวกจึงไปตรวจสอบกล้องวงจรปิดที่โรงแรม จากการตรวจสอบพบว่าในวันดังกล่าวนายซี ซึ่ง พักอยู่ห้องเลขที่ 1233 เข้าออกห้องโถงชั้นที่ 16 และแลกเปลี่ยนถุงกับผู้ต้องหา จึงขอภาพถ่าย ยืนยันจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง แล้วประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยของ โรงแรมว่า หากนายซีกลับมาพักอีกให้แจ้งชุดสืบสวน ในวันเกิดเหตุ พนักงานรักษาความปลอดภัย ของโรงแรมโทรศัพท์แจ้งพันตำรวจโท กานดิศว่า เวลาประมาณ 10 นาฬิกา นายซีมาเปิดห้องที่ โรงแรม พันตำรวจโท กานดิศจึงเดินทางไปห้องควบคุมของโรงแรมเพื่อตรวจสอบกล้องวงจรปิด ร่วมกับพนักงานรักษาความปลอดภัยของโรงแรมและนายอดิเรก ส่วนพันตำรวจโท ดวงโชติ พันตำรวจโท สุวัฒน์ และพันตำรวจตรี นันทพล นำเจ้าพนักงานตำรวจอื่นตามไปสมทบ จากการ ตรวจสอบกล้องวงจรปิด พันตำรวจโท กานดิศพบว่าในเวลาประมาณ 10 นาฬิกา นายซีเข้าพักห้อง เลขที่ 1212 เวลา 10.30 นาฬิกา จำเลยถือกระเป๋าเข้าไปในห้องของนายซี แล้วออกจากห้องใน เวลา 12 นาฬิกา พันตำรวจโท กานดิศใช้วิทยุสื่อสารแจ้งพันตำรวจโท ดวงโชติซึ่งอยู่ที่ล็อบบี้ของ โรงแรมให้ควบคุมตัวและตรวจค้นจำเลย เมื่อถูกขอตรวจค้น จำเลยแสดงอาการตกใจ พูดแต่ว่าเป็น คนไทย ครั้นตรวจสอบหนังสือเดินทางพบว่าตราประทับผิดปกติ แต่ไม่พบสิ่งของผิดกฎหมาย คง พบเสื้อผ้าและถุงกระดาศ 2 ถึง 3 ใบ มีลักษณะอย่างเดียวกับถุงกระดาศที่ใส่คีตามีนที่นายอานนท์ ได้รับจากนายซี ในกระเป๋าของจำเลย ต่อมาเวลา 12.17 นาฬิกา นายซีเดินถือถุงกระดาศสีแดง ออกจากห้องเลขที่ 1212 แล้วขึ้นลิฟท์ไปชั้นที่ 16 ซึ่งมีนายอานนท์เดินไปมาระหว่างทางเดินกับ ลิฟท์ เมื่อนายซีกลับลงมาชั้นที่ 12 ก็ไม่มีถุงกระดาศแล้ว พันตำรวจโท กานดิศจึงแจ้งให้พันตำรวจ โท ดวงโชติจับกุมนายอานนท์ ครั้นจับกุมนายอานนท์ได้ตรวจค้นพบคีตามีน ชนิดเกล็ด 3 ห่อ น้ำหนักห่อละ 1 กิโลกรัม อยู่ในถุงกระดาศใบเดียวกับที่นายซีถือออกจากห้อง จากนั้นพันตำรวจโท กานดิศให้พันตำรวจตรี นันทพลนำเจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นห้องเลขที่ 1212 โดยให้ดาบ ตำรวจ สรพงศ์ปลอมตัวเป็นพนักงานโรงแรมมาส่งน้ำดื่ม เมื่อนายซีเปิดประตูห้อง จึงเข้าควบคุมตัว และตรวจค้นพบคีตามีน 1 ถุง ห่อด้วยกระดาศหนังสือพิมพ์ และยาเสพติดคล้าย 3, 4 - เมทิลสันได ออกซีเมทแอมเฟตามีน 8 ถุง ถุงละ 40 เม็ด บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีเขียวภายในห้อง นายซีให้การ ว่ายาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์เป็นของจำเลย และรับสารภาพในชั้นจับกุมว่า กระทำความผิดมาแล้ว 2 ครั้ง โดยทั้งสองครั้งจำเลยเป็นผู้นำยาเสพติดมาส่งให้ นายซีเป็นเพียง คนกลางส่งต่อให้แก่ลูกค้า ได้ค่าจ้างครั้งละ 15,000 บาท พันตำรวจโท กานดิศ ให้นายซีชี้ตัวจำเลย

พร้อมถ่ายรูปไว้ ส่วนพันตำรวจตรี นันทพลให้นายซี ทำบันทึกให้ถ้อยคำยืนยันพฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลยและของตน โดยมีนายอะตามะ เป็นล่าม ยังได้ความเพิ่มเติมจากคำเบิกความของนางสาวนิชาภากับนางสาวบุษญารัตน์ พนักงานของโรงแรม โดยนางสาวนิชาภาเบิกความว่าพยานทำงานเป็นพนักงานต้อนรับ ในวันเกิดเหตุนายซีนำใบเสร็จรับเงินที่ได้ชำระเงินให้แผนกแคชเชียร์ ระบุชื่อจำเลยจองห้องมาเข้าพักที่โรงแรม พยานจึงให้พนักงานคนอื่นแก้ไขข้อมูลชื่อผู้เข้าพักจากจำเลยเป็นนายซี เพราะพยานจำนายซีได้เนื่องจากมาพักที่โรงแรมเป็นประจำและให้เข้าพักห้องเลขที่ 1212 ส่วนนางสาวบุษญารัตน์เบิกความว่า พยานทำงานเป็นพนักงานทำความสะอาด ในวันเกิดเหตุ ขณะพยานเข้าไปทำความสะอาดที่ห้องเลขที่ 1212 เห็นกระเป๋าล้อลากอยู่ในห้อง พยานทำความสะอาดได้สักพักนายซี ซึ่งเข้าพักที่โรงแรมมากกว่า 10 ครั้ง เข้ามาในห้อง หลังจากทำความสะอาดเสร็จแล้วพยานออกไปจากห้องเวลา 10.30 นาฬิกา ขณะพยานทำความสะอาดห้องเลขที่ 1203 มีชายมาเคาะประตูห้องของนายซี ตามภาพถ่ายประกอบรายงานการสอบสวนคดียาเสพติด สักพักชายคนดังกล่าวออกจากห้องตามภาพถ่าย หลังจากนั้นนายซีถือกระเป๋าล้อลากเล็กสะพายข้างและถุงกระดาษสีแดง ออกจากห้องเดินเข้าไปในลิฟท์ ประมาณ 10 นาที นายซีกลับมาที่ห้องโดยไม่ได้ถือถุงกระดาษกลับมาตามภาพถ่าย เห็นว่าแม้พยานโจทก์ผู้จับกุมไม่เห็นขณะจำเลยส่งมอบคิตามีนของกลางให้นายซี แต่พฤติการณ์ในการกระทำความผิดอันอยู่ในความรู้เห็นของผู้ร่วมกระทำความผิดโดยเฉพาะเช่นนี้ย่อมยากแก่การที่จะหาประจักษ์พยานมารู้เห็นการกระทำความผิดได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยจากพยานแวดล้อมกรณีอื่นว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ได้ความจากคำเบิกความของนางสาวนิชาภากว่า ในวันเกิดเหตุนายซีนำใบเสร็จรับเงินระบุชื่อจำเลยจองห้องมาเข้าพักที่โรงแรม แต่พยานจำนายซีได้ จึงแก้ไขชื่อเป็นชื่อนายซีเข้าพักในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักโรงแรม การจองห้องและชำระเงินก่อนเข้าพักและการลงทะเบียนเข้าพักตามที่จองไว้ชี้ให้เห็นว่าระหว่างจำเลยกับนายซี มีการนัดหมายพบกันที่โรงแรมมาก่อน หลังจากนั้นนายซีได้ห้องพัก ก็ได้ความจากคำเบิกความของนางสาวบุษญารัตน์ว่า ขณะเข้าไปทำความสะอาดเห็นกระเป๋าล้อลากอยู่ในห้องแล้ว หลังจากทำความสะอาดได้สักพักนายซีจึงเข้ามาในห้อง ดังนั้นระหว่างนำกระเป๋าล้อลากในห้องพักนางสาวบุษญารัตน์เข้ามาทำความสะอาด หากนายซีนำคิตามีนของกลางติดตัวมาด้วยก็ควรจะรับนำไปมอบให้นายอานนท์ ไม่มีเหตุผลที่จะนำคิตามีนของกลางเก็บไว้ในห้องโดยที่ตนเองไม่ได้อยู่ด้วยและรอจนกระทั่งจำเลยมาถึงก่อน การที่นายซีรับนำคิตามีนของกลางไปมอบให้นายอานนท์หลังจากจำเลยออกไปจากห้องของตนไม่นาน ส่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่งได้รับคิตามีนของกลางจากจำเลย ประกอบกับเมื่อพิจารณานบันทึกการจับกุมกับบันทึกถ้อยคำที่พยานโจทก์ผู้จับกุมเบิกความยืนยันว่า นายซีได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อไว้ โดยมีนายอะตามะ เป็นล่ามผู้แปลและอ่านให้ฟัง มีใจความสอดคล้องทำนองเดียวกันว่า คิตามีนของกลางเป็นของจำเลยนำมามอบให้นายซีส่งต่อให้ลูกค้าอีกทอดหนึ่ง โดยจำเลยจะเป็นผู้ติดต่อลูกค้าโดยตรง นัดหมายลูกค้ามารับคิตามีน จำเลยโทรศัพท์มาบอกนายซีซึ่งหลังจากจำเลยออกไปจากห้องของนายซีไม่นานได้โทรศัพท์มาบอกว่ามีคนยื่นรอรับยาเสพติดหน้าลิฟท์ชั้นที่ 16 นายซีจึงนำยาเสพติดไปส่ง และได้กระทำความผิดมาแล้ว 2 ครั้ง โดยทั้งสองครั้งจำเลยเป็นผู้นำยาเสพติดมาให้ เมื่อนายซีให้ถ้อยคำและทำบันทึกถ้อยคำกับข้าพเจ้าภาพถ่ายจำเลยยืนยันถึงพฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลย ตามภาพถ่ายการชี้ตัว ทันทีกายหลังถูกจับกุมซึ่งยังไม่น่าจะพ้นมีโอกาสไตร่ตรองเพื่อปกปิดข้อเท็จจริงไปเป็นอย่างอื่น น่าเชื่อว่านายซีให้ถ้อยคำและทำบันทึกถ้อยคำตามความเป็นจริง แม้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 84 วรรคท้าย ประกอบ

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 3 จะห้ามมิให้รับฟังคำรับสารภาพชั้นจับกุมเป็นพยานหลักฐาน แต่กฎหมายห้ามมิให้รับฟังถ้อยคำรับสารภาพของผู้ถูกจับเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับเท่านั้น แต่ไม่ได้ห้ามรับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ร่วมกระทำความผิดคนอื่น จึงรับฟังบันทึกการจับกุม บันทึกถ้อยคำและภาพถ่ายการชี้ตัว ประกอบคำเบิกความของพยานโจทก์ผู้จับกุมเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ ประกอบกับพยานโจทก์ผู้จับกุมเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติภารกิจไปตามอำนาจหน้าที่ ทั้งไม่ปรากฏว่าพยานโจทก์ทั้งหมดเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อนจึงไม่มีเหตุระแวงสงสัยว่าจะสมคบกันเพื่อเบิกความหรือสร้างพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อปรักปรำจำเลยให้ต้องรับโทษพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาจึงมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้ ส่วนที่จำเลยนำสืบอ้างว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยขึ้นรถโดยสารจากอำเภอหาดใหญ่มากรุงเทพมหานคร เพื่อหาซื้อของชำร่วยที่จะใช้ในงานแต่งงานของน้องภริยาจำเลย โดยลงรถที่สถานีขนส่งหมอชิตประมาณ 9 นาฬิกา นายซีโทรศัพท์มาบอกให้แวะไปที่โรงแรมก่อน เมื่อรับประทานอาหารเช้าแล้วจึงไปซื้อของ จำเลยมาถึงโรงแรมเวลาประมาณ 10 นาฬิกา แล้วขึ้นไปหานายซีที่ห้อง หลังจากรับประทานอาหารเช้า ล้างหน้าและเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้ว จำเลยขอตัวกลับ แต่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมนั้น ไม่มีเหตุผลให้รับฟัง เพราะหากนายซีมีคิตามีนของกลางและยาเสพติดให้โทษอื่น เก็บไว้ในห้องก่อนจำเลยจะไปหานายซี ย่อมทราบว่าเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย ต้องปกปิดเป็นความลับจึงไม่มีเหตุที่นายซีจะชักชวนจำเลยไปหาเพียงเพื่อรับประทานอาหารเช้า เนื่องจากอาจถูกจำเลยพบเห็นและใกล้ถึงเวลาส่งมอบคิตามีนของกลาง ทั้งจำเลยไม่เคยให้การในเรื่องดังกล่าวในชั้นสอบสวน เพิ่งมาอ้างในชั้นฎีกาโดยมีแต่เฉพาะคำเบิกความลอย ๆ ของจำเลย ซึ่งง่ายต่อการกล่าวอ้าง และยังขัดกับที่ให้การในชั้นสอบสวน ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาที่ให้การว่า จำเลยเดินทางมาเที่ยว นอกจากนี้ ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของจำเลยไม่ปรากฏข้อมูลว่าในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุ นายซี โทรศัพท์ไปหาจำเลย และตามคำบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของนายวุฒิชัย ที่จำเลยรับตามรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ 7 ตุลาคม 2557 ว่า นายวุฒิชัยให้การตามบันทึกในชั้นสอบสวนมีใจความว่า จำเลยให้นายวุฒิชัยเรียกรถแท็กซี่ไปส่งที่สถานีขนส่งสายใต้ใหม่ ซึ่งไม่ใช่สถานที่ที่จะไปซื้อของชำร่วยงานแต่งงาน พยานหลักฐานจำเลยยังไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยเป็นผู้นำคิตามีนของกลางมาส่งให้แก่ นายซี เพื่อนำไปส่งต่อให้นายอานนท์กับพวกการกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานขายคิตามีนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 มาตรา 13 ทวิ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดและมีบทกำหนดโทษตามมาตรา 89 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท ต่อมาในระหว่างการศึกษาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 ออกใช้บังคับ และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 แต่พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดตามฟ้องเป็นความผิดอยู่ โดยพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 มีกำหนดโทษตามมาตรา 118 ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท โทษจำคุกตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดจึง

เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่าพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 จึงต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง, 118 ส่วนโทษและนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

วีรวิทย์ สายสมบัติ · ประมวลูญ รักศีลธรรม · ชลิต กฐินะสมิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6766/2561>